

PREZENTUL TIMPULUI MEU

Când spun secolul XXI gândul mă duce la filmele SF în care mașinile zburătoare și computerele holografice ne coordonează viața. În acest început de secol XXI privesc dincolo de geamul camerei și văd aceleași mașini generatoare de poluare, zgomot și nervi. Revin nostalgic la propria-mi realitate și din televizor aud știri locale în care ne sunt aduse la cunoștință într-o formă impersonală, rata abandonului școlar, creșterea numărului infracțiunilor, numărul în creștere al șomerilor, căderea economiei într-un colț al planetei și redresarea acesteia în cealaltă parte a lumii.

Știri, știri, știri! Fac o alegere, schimb canalul!

Simt că m-am născut într-un timp ce nu-i al meu, trăiesc într-o perioadă în care valorile sunt inversate, tranzitez în cunoștință de cauză epoca non-valorilor mediatizate, dar visez să contribuie la schimbarea acestei stări. Visez să intervin în patternurile de comportament a conaționalilor mei, să încerc, cel puțin atât cât îmi stă mie în putere, să dau o notă de încredere în forțele proprii oricărui dintre ei și să-i ajut să înțeleagă că alegerile în viață ne aparțin. Trezirea din visare este ca un duș rece într-o zi ploioasă, și mă întreb de unde aș putea începe schimbarea? De la propria-ți persoană îmi strigă subconștientul, dar instinctul de conservare și comoditatea alungă în mare viteză acest gând tranzitoriu. Revin și mă întreb: Ce aș vrea să schimb? În primul rând propria mea atitudine în raport cu scena vieții, din spectator să devin actor, astfel încât ceea ce fac să aducă un plus de bine, mie și celorlalți. Ne temem să spunem „am nevoie de ajutor”, ne ascundem în spatele lui „îmi este bine” când, la o analiză sumară, descoperim că nu știm să definim acel „bine”.

Cine nu a auzit măcar o dată un vecin, prieten sau necunoscut spunând că „se luptă cu viața”. Lupta cu noi înșine și cu „viața” ne împiedică să ne bucurăm de un răsărit de soare, de un zâmbet de copil, de frumusețea vieții în sine.

Războiul generațiilor trecute era unul de tip fizic, palpabil; prezentul se confruntă cu un război mult mai periculos, războiul nervilor, al emoțiilor neînțelese și nestăpânite, al intoleranței și, de ce nu, al lipsei de comunicare între semeni. Cine va câștiga în această luptă ascunsă? Probabil aceia care sunt stăpâni pe propriul lor destin și a căror încredere în forțele proprii este de nezdruccinat. O stare de bine interioară, o înțelegere aprofundată a lui „cine sunt eu” deschide

inimile, mințile și orizonturile cunoașterii sinelui.

Încotro ne îndreptăm și ce anume vrem să ne oferim astăzi și în viitor, nouă și copiilor noștri, este întrebarea care apare pe buzele multora dintre noi.

O primă mișcare este aceea de a începe să facem alegeri. Orice tip de alegere este bună atâta timp cât ne asumăm propria decizie. Alegerile ne aparțin în ceea ce privește petrecerea timpului liber, a calității acestuia, cum ne îmbrăcăm sau ce mâncăm, de ce nu, și în ceea ce privește direcția pe care vrem să o ia propria viață. Alegerile pe care le facem fiecare dintre noi ne diferențiază, și fac diferența între ceea ce am fost, suntem sau dorim să devenim. Barierele pe care singuri ni le punem, ne împiedică să evoluăm din punct de vedere emoțional, spiritual, social și nu numai; ele sunt responsabile de ceea ce suntem acum și de faptul că satisfacția față de propria viață nu este, poate, la un nivel ridicat. Toate aceste bariere pot fi ridicate, cu ajutor, pentru oricare dintre noi. Atunci când avem impresia că viața este nedreaptă cu noi, că oricât ne-am strădui nu avem tot ceea ce ne dorim pentru noi și copiii noștri, cu siguranță este momentul să intervenim într-un pattern de gândire deficitar. Schimbarea începe cu noi înșine.